ZPRAVODAJ SPSŠ STROJNICKÉ A SOŠ PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ

Ročník XXVII., školní rok 2022/2023 Číslo 5, leden 2023

Exkurze do JETE

Iveta Tomášková, Dalibor Vojta

Ve středu 25. ledna třídy 3STA a 3STB navštívily v doprovodu svých třídních učitelů Ing. Dalibora Vojty a Mgr. Ivety Tomáškové jadernou elektrárnu Temelín. Pro mnohé studenty byla návštěva jaderné elektrárny Temelín první zkušeností s touto technologií.

V úvodní části žáci vyslechli v prostorách infocentra na zámečku Vysoký Hrádek zajímavou přednášku o historii jaderné elektrárny, současnosti a budoucích vizích této instituce. Poté se žáci rozdělili do menších skupin a postupně absolvovali prohlídku vnitřních prostor elektrárny a trenažeru. Nejzajímavějším momentem této exkurze byla virtuální prohlídka prostor elektrárny v kinosále informačního centra. Do reálných prostorů mají vstup jen ti nepovolanější experti.

Po nasazení brýlí s virtuální realitou Vás průvodce detailně provede prohlídkou reaktoru přímo v reaktorovém sálu, kde Vám vysvětlí podrobnosti nukleárního štěpení, kde a jak se bere jaderné palivo a co se s ním děje v elektrárně. Dále Vás nechá nahlédnout do skladu použitého paliva, strojovny, na velín i do prostoru chladící věže. Zážitky z virtuální prohlídky můžete nechat doznít při prohlídce jedné z interaktivních expozic.

Autoři:

- *Mgr. Lucie Kerndlová*
- *Mgr. Monika Pernicová*
- *Mgr. I. Tomášková*
- *Ing. P. Vlček*
- *Ing. D. Vojta*
- *Ing. J. Gruber*
- *B. Tauberová*

Uvnitř tohoto vydání:

Exkurze do JETE	1
Úspěšné zkoušky Cambridge	2
Soutěž Kontext	2
Exkurze do Národního archivu a Archivu hlavního města Prahy	2
Údolí Lužnice mezi Táborem a Bechyní	3
Opět mi to nedá	5

Úspěšné zkoušky Cambridge

Lucie Kerndlová

Dne 10. 1. proběhlo ve velké aule školy předání certifikátů Cambridge. Ty žáci získali po složení zkoušek Cambridge, které se konaly na naší škole v listopadu. Všech 70 žáků bylo úspěšných.

Pyšnit se můžeme dosaženými výsledky úrovní od B1 až po C2, tedy úrovní nejvyšší. Žákům děkujeme za reprezentaci školy. Po úvodním slově si žáci přebrali své certifikáty, které deklarují jejich jazykovou úroveň a mohou žáky vymanit z ústní a písemné části (písemných prací) maturitní zkoušky z anglického jazyka.

CAMBRIDGE
International Examinations

Soutěž Kontext

Monika Pernicová

Již tradičně se studenti naší školy zúčastnili soutěže Kontext zaměřené na porozumění anglickému odbornému textu. Během hodin anglického jazyka nejprve plnili 4 online kola, ve kterých prokázali své dovednosti. Nejúspěšnější řešitelé postoupili do finálového kola, které se uskutečnilo dne 12. 1. v kampusu Západočeské univerzity v Plzni. Naši školu reprezentovali Ota Sláma a Filip Bartička. Gratulujeme!

Exkurze do Národního archivu a Archivu hlavního města Prahy

Barbora Tauberová, 3.D

Dne 11. ledna 2023 absolvovali žáci třídy 3.D a 4.D exkurzi do Národního archivu a městského archivu v Praze na Chodovci.

V archivech si prohlédli badatelny a zavítali i do knihovny, kde si zkusili vyhledávat v klasickém lístkovém katalogu. V Národním archivu se dostali do depozitářů, kde na ně čekalo několik úkolů, a také si zde mohli prohlédnout soudní a vězeňské spisy, viděli i plány plzeňské borské věznice. Poté jim byly představeny speciální plynové komory, ve kterých se nově přijaté archiválie zbavují plísní a dalších potenciálních škůdců. Na závěr se pak měli možnost pokochat nádherným pohledem na Prahu z nejvyššího patra Národního archivu.

Údolí Lužnice mezi Táborem a Bechyní

Petr Vlček

Prší, prší, jen se leje, my na Lužnici pojedeme… Předpověď počasí na tuto akci nebyla příznivá – celodenní trvalý déšť. Osobně mně to nevadilo, neboť jsem v květnu letošního roku celou trasu z Tábora až po Bechyni prošel za krásného počasí, a tak jsem vymyslel náhradní „mokrý“ plán. Většina turistů se ale raději rozhodla celý den moknout v nádherném údolí Lužnice.

Posbírali jsme účastníky po trase Nýřany – Zbůch – Sulkov – Plzeň – Chválenice a odjeli jsme na kraj Tábora. Trasu trochu zkomplikovala omezení v Losiné a Spáleném Poříčí a docela nepřehledná objížďka těsně před Táborem. Na kraji města vystoupili účastníci nejdelší trasy, kteří prošli celé údolí z Tábora až do Bechyně. Mohli tak v dešti a bahně a za Táborem v kulisách nádherného barevného lesa v hlubokém a místy skalném údolí Lužnice navštívit postupně tyto zajímavosti:

Rekreační jezero Jordán - nestarší přehrada v Čechách, postavena 1492 na Košínském potoce. Původně na pitnou vodu, později chovné jezero, výlovy už se nedělají, takže slouží rekreačnímu a sportovnímu rybaření.

Samotné centrum Tábora - náměstí, křivolaké uličky, hrad Kotnov a výhledy na údolí Lužnice, atmosféra husitského města, který založili husité roku 1420. Má ale i církevní katolické památky z pozdější doby.

Bývalé lázně Tábor - Eleonořin minerální pramen s penzionem v bývalém lázeňském domě

Údolí Lužnice, které je přeplněno zajímavostmi – čtyři vodopády (Harrachovky, Větrovské, Pod hlavinami, Pod Libuší) – padají do údolí v korytech přítokových potoků Lužnice, jsou malé a většinou zarostlé vegetací. Bývalé mlýny: Benešův, Kvěchův, Matouškovský, Bejšovcův, Suchomelův. Mlýny jsou většinou zrekonstruované, jsou v nich penziony, nebo slouží jako zázemí pro sportovní vodácké oddíly. Většinou v nich funguje i hydroelektrárna. Některé další mlýny zanikly. Candátí skála - ta byla proražena v letech 1938-39 na náklady klubu KČT 32 metrů dlouhým „turistickým“ tunelem. Hrad Příběnice - zbudovali ve 14. století Vítkovci. Řetězový most

ve Stádlci - technická památka z let 1848–1960, původně přemosťoval v nižší úrovni údolí Vltavy v místech, kde je dnes Podolský most. Aby nebyl přehradou zničen, byl rozebrán a postaven zde. Významný poutní kostel Nanebevzetí panny Marie u Příběnic. Zbytky gotického hradu Příběnice – postaven v 16. století, několik desítek let zde sídlili jezuité, poslední majitelkou byl rod Paarů. Výhled na Duhový most zdola. Je to rarita – jediný most na světě, který je určen pro železniční i silniční dopravu najednou. Práce začaly v květnu 1926, obloukové pasy i se ztužidly byly vybetonovány do začátku prosince, ostatní betonářské práce byly provedeny zhruba do konce roku 1927 a stavba byla dokončena v létě roku 1928. Pro beton byl použit písek z Lužnice a štěrk z nedalekého kamenolomu Čermák. Stavba dala práci čtyřem stovkám lidí a během celé výstavby nepřišel nikdo o život a nedošlo k žádnému většímu úrazu. Původně Křižíkova trať končila na levém břehu Lužnice a lidé museli 3 kilometry přes údolí pěšky nebo drožkou do města.

A tak došli až do Zářečí, což je část města Bechyně. Takže pak už zbývalo jen vystoupat z údolí Lužnice k nádraží, kde čekal autobus.

„Mokrá varianta“, spočívala v návštěvě Tábora a jeho pamětihodností, případně jít krátkou trasu z Dražiček a usušit se v Táboře. Protože mezi Táborem a Bechyní pravidelně po 2 hodinách jezdí „Křižíkova lokálka“, rozhodla naše skupina vystoupit v Táboře a do Bechyně dojet vlakem.

Benešova vila a její zahrada

Já jsem se však oddělil, protože jsem musel dovést autobus na starty kratších tras. A tak jsem autobus dovezl do Dražiček a Bečic. Mezi těmito místy nás však zdržela další objížďka. Kvůli dvěma kilometrům jsme najeli bezmála o 20 km více. Poslední start byl u stádleckého mostu. Protože však nebylo možno díky rozměrům autobusu a úzké silničce dojet až tam, startovalo se v obci Dobřejice.

Pak jsem dojel se šoférem do Bechyně, nastoupil na vlak a vracel se do Tábora. Bylo však problematické se sejít s mojí skupinou. Ta mezitím navštívila táborské podzemí a chystala se do gotického sálu radnice ve městě Tábor. A tak jsem se vydal MHD do blízkého Sezimova Ústí. Tady jsem navštívil památník Edvarda Beneše, vládní vilu a hrob manželů Benešových. Svým způsobem se jedná o posvátné místo České republiky, které bylo dlouhou dobu nepřístupné. Dříve sloužilo k vládním rekreačním a reprezentativním účelům. V blízkosti vily je tenisový kurt a bazén. Přesto, že už sem členové vlády nejezdí a nikdo kurt ani bazén nepoužívá, platí se dodnes z našich daní „tvrdá“ údržba a provoz bazénu. Zařízení prý musí být ve stavu okamžitého použití. Ve vile se dnes provází. Na sousedních pozemcích stojí další dvě vily. Ti si tu nechali postavit další významní představitelé tzv. První republiky: Ludvík Strimpl a Zdeněk Fierlinger. Strimplova vila je v soukromém majetku rodiny, Fierlingerova vilu vlastní stát a probíhá rekonstrukce.

Manželé Benešovi si zdejší krajinu zamilovali a na konci 20. let se rozhodli postavit vilu na soutoku řeky Lužnice a Kozského potoka. Vila byla postavena mezi léty 1930 a 1931 dle architektonického návrhu architekta Petra Kropáčka podle středomořského francouzského stylu, který Benešovi obdivovali. Exteriér vily byl upraven v tzv. novošpanělském stylu.

Během druhé světové války sloužila jako vojenská škola, poté internát pro těhotné ženy. Díky tomu nebyla poničena. Po návratu manželů Benešových z exilu došlo v letech 1945 až 1948 k její renovaci a byly též

provedeny některé drobné stavební úpravy. Dokonce se jim podařilo po válce dohledat alespoň část inventáře, největší ztrátou byly tisíce ztracených knih. V listopadu 1973 sepsala Hana Benešová závěť, v níž odkázala část inventáře a vilu Muzeu husitského revolučního hnutí v Táboře.

Po její smrti převzal v roce 1975 nemovitost Okresní národní výbor v Táboře. Z jeho podnětu bylo téhož roku odvezeno vybavení do depozitáře muzea a dům smluvně převeden do majetku Úřadu předsednictva vlády ČSSR. Ten zadal Projektovému ústavu výstavby hl. m. Prahy rekonstrukci objektu, která dispozici rodinné vily změnila v rezidenci vlády. Stavební práce z let 1977 až 1978 podstatně nenarušily vzhled exteriéru.

Radikální rekonstrukcí však prošel interiér vily. Z podnětu premiéra Mirka Topolánka byla vila v letech 2006 až 2009 upravena do podoby, jakou měla před rokem 1977, některé stavební prvky se však během užívání osvědčily. V roce 2001 byla vybavena původním nábytkem i prezidentova pracovna a ložnice.

Hrobka. Místo svého odpočinku si určil E. Beneš ještě za svého života. Místo, které bylo pro hrobku zvoleno, se nazývalo „Kazatelna“, protože z pahorku dle pověstí promlouval k věřícím Jan Hus. Benešovy ostatky tu byly uloženy 10. 9. 1948. Za života Hany Benešové byla hrobka volně přístupná veřejnosti. Její pohřeb v roce 1975 byl z důvodu obav komunistů, aby nebyl příčinou dalšího odporu veřejnosti, tajný. Urna s jejím popelem byla uložena do hrobky 6. 6. 1975. Nový neoprávněný vlastník nemovitosti – Úřad vlády ČSSR – bezprostředně poté přístup k hrobce uzavřel. Znovu zpřístupněna byla až 24. 3. 1990.

Zahrada, jež se rozkládá na rozloze 11 hektarů, je upravena v anglickém stylu. Jejím autorem je Otokar Fierlinger (bratr Zdeňka Fierlingera). Hana Benešová si zde založila alpinium neboli skalku, V parku jsou rozmístěny plastiky a keramické vázy, které umocňují rozmanitost rozličných zákoutí zahrady. Součástí areálu je tenisový kurt a bazén. Také se zde nachází tzv. Čapkova studánka, pojmenovaná po Karlu Čapkovi, který poradil Edvardu Benešovi, jak vyřešit problém s podmáčeným místem u přepadu vody z bazénu.

Po prohlídce konečně přestalo pršet, a tak jsem se vydal Lužnice do Tábora. Cestou jsem „naháněl“ mobilem moji skupinku, ale nemohli jsme se dohodnout. A tak jsme se sešli až u vlaku. V Bechyni jsem ještě navštívil místní pivovar. Pak jsme odvezl autobus domů. A tak končil poslední letošní ABUS. Na příští rok náš klub plánuje tyto akce:

Výstup na Říp - posvátnou lokalitu nemusím komentovat, zájemci mohou navštívit zámek v Nelahozevsi)

Výstup na Jelenní horu a hrad Šumburk - Šumburk je nádherně položený hrad nad údolím Ohře, jež odděluje zakázanou oblast Doupovských hor od Krušných hor. Jelení hora je pak na hřebeni Krušných hor. Zájemci mohou navštívit důl pod Měděncem, či samotný Měděnec.

Turoveckým parkem na hrad Choustník – zájemci mohou navštívit nejen hrad Choustník, ale také netradiční vápencové jeskyně bez krápníku.

Údolím Vltavy v okolí Orlíku a Zvíkova – zájemci mohou navštívit obě památky.

Za Kozlem do Velkých Popovic – krásná krajina v okolí Prahy.

© 2022 pro školní zpravodaj

Opět mi to nedá

Josef Gruber

Při editaci příspěvku o Bechyni jsem se zasmál díky vzpomínce na moji poslední návštěvu Bechyně v době těsně před kovidem. Rodinný výlet do jižních Čech ji měl totiž na programu zdaleka nejen jako úlitbu mně, jakožto milovníkovi historie techniky. Bechyňské náměstí nás tehdy nemile překvapilo festivalem dechových hudeb...

Šlo o klasické vesnické dechovky povykující své neobyčejně duchaplné texty typu „zaved´ mě tam osud, vopřel jsem se vo sud...“ Tento žánr jsem opravdu neocenil, přivítal jsem pouze závěrečnou píseň jedné z kapel, začínající slovy: „Nashledanou, milí přátelé...“, což jsem bryskně doplnil „jděte už všichni do .....“, kterýžto umělecký příspěvek zanikl v ryku křídlovek a dusání Českého Venci (rozuměj velkého bubnu). Nemohu za to, jde o samovolné výrony, už na základní škole si učitelka hudební výchovy žádala na začátku hodiny preventivně moji žákovskou knížku, neboť jsem pohotově doplňoval texty při sborovém zpěvu, což u spolužáků vyvolávalo intonační nedostatky.

Přikládám alespoň foto Bechyňské duhy a řetězového mostu přeneseného ke Stádlci (kde mj. dožil František Křižík), jeho autorem je Bedřich Schnirch, významná osobnost právě v oblasti konstrukce těchto zavěšených mostů.

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

www.spstrplz.cz

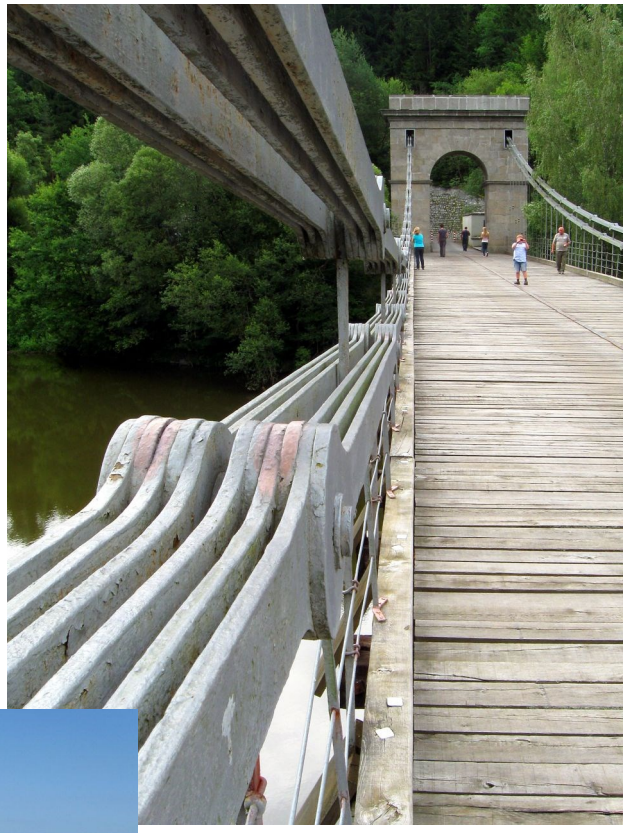

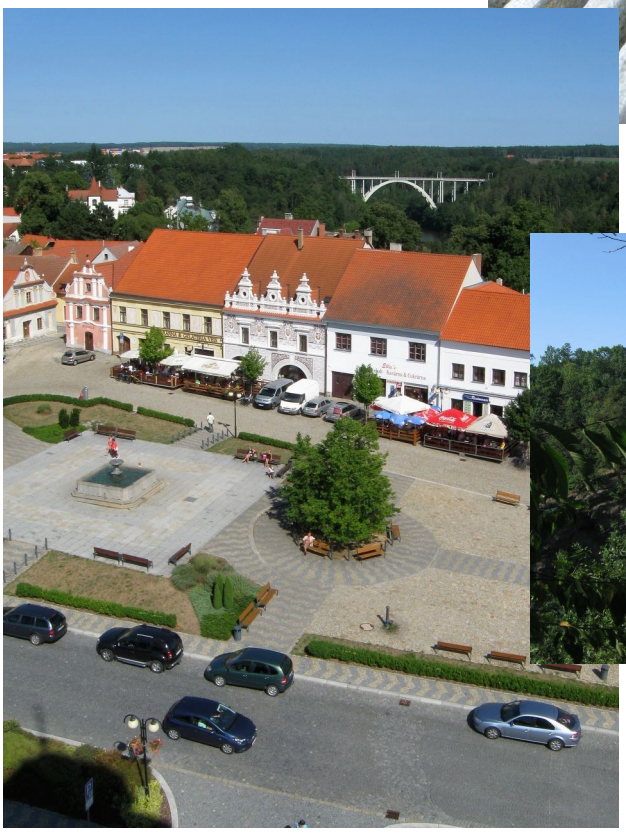

(foto JG)

Zpravodaj připravuje J. Gruber (gruber@spstrplz.cz). Za obsah příspěvků odpovídají autoři.
Toto číslo vyšlo v lednu 2023.